

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10So/52/2016
Identifikačné číslo spisu: 5014200887
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014200887.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Z. K., nar. XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, bytom O., právne zastúpeného JUDr. Tomášom Pukajom, advokátom, AK so sídlom v Dolnom Kubíne, Samuela Nováka 1572, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8-10, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/207/2014-107 zo dňa 05.05.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/207/2014-107 zo dňa 5. mája 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.03.2014, ktorým odporkyňa podľa § 65, § 274 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 461/2003 Z.z.“ alebo „zákon o sociálnom poistení“) priznala navrhovateľovi od XX.XX.XXXX starobný dôchodok v sume 69,10 Eur, zvýšený od 01.01.2014 na sumu 91,40 Eur mesačne.

Právo na náhradu trov konania súd navrhovateľovi nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ žiadosťou spísanou 09.08.2013 požiadal o priznanie starobného dôchodku od XX.XX.XXXX. Navrhovateľ získal dobu služby v 1. kategórii funkcií v období od 01.04.1974 do 31.05.1989 a od 01.02.1996 do 31.12.1999, celkovo 19 rokov a 33 dní. Dôchodkový vek podľa § 65 ods. 2 a § 274 zákona o sociálnom poistení s prihliadnutím na ustanovenie § 174 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov dosiahol dovŕšením 56 rokov veku, t. j. XX.XX. XXXX.

Suma starobného dôchodku navrhovateľa bola určená v súlade s § 274 zákona o sociálnom poistení

podľa právnych predpisov účinných od 01.01.2004 a tiež podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2003.

Z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie personálnych a sociálnych činností a Osobného úradu, odbor sociálneho zabezpečenia č. SPOU-OSZ- 42.922-06/2013-VZ zo dňa 27.09.2013 vyplýva, že na určenie sumy priznaného výsluhového dôchodku bola navrhovateľovi zhodnotená doba služobného pomeru v rozsahu 36 rokov a 190 dní.

Suma starobného dôchodku navrhovateľa patriaca za obdobie dôchodkového poistenia, vrátane doby služby, do vzniku nároku na starobný dôchodok je 660,87524694 Eur mesačne. Je určená ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Nakoľko navrhovateľ je poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia SR - výsluhového dôchodku na určenie sumy starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov mu odporkyňa započítala dobu služby a osobné vymeriavacie základy dosiahnuté počas výkonu doby služby, suma starobného dôchodku sa znížila podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o sumu starobného dôchodku zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky. Túto sumu mu odporkyňa správne určila ako časť sumy starobného dôchodku, ktorá zodpovedá pomeru obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, k úhrnu obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby), ktoré je zhodnotené na určenie sumy starobného dôchodku. Sumu starobného dôchodku 67,80 Eur mesačne po zaokrúhlení odporkyňa určila ako rozdiel sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej obdobiu dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) a sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku.

Suma starobného dôchodku navrhovateľa podľa predpisov účinných do 31.12.2003 je určená z priemerného mesačného zárobku 135,- Eur za roky 2009, 2008, 2007, 2006 a 2010. Započítaná doba zamestnania je 37 rokov, získaná po osemnástom roku veku. Suma starobného dôchodku po úprave a zvýšení podľa zákona č. 306/2002 Z.z. v znení zákona č. 639/2002 Z.z. predstavuje 302,677435 Eur mesačne. Sumu starobného dôchodku zodpovedajúcu zamestnaniu, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, odporkyňa určila ako časť sumy starobného dôchodku, ktorá zodpovedá pomeru zamestnania, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, k úhrnu zamestnania (vrátane doby služby), ktoré je zhodnotené na určenie sumy starobného dôchodku. Sumu starobného dôchodku 8,20 Eur mesačne po zaokrúhlení odporkyňa určila ako rozdiel sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej zamestnaniu (vrátane doby služby) a sumy starobného dôchodku zodpovedajúci zamestnaniu, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku.

Nakoľko suma starobného dôchodku vypočítaná podľa zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a Dohovoru č. 128 je 67,80 Eur mesačne, je vyššia, ako suma starobného dôchodku vypočítaná podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2003 (8,20 Eur mesačne), patrí navrhovateľovi starobný dôchodok vo vyššej sume. Po zvýšení starobného dôchodku podľa § 82 zákona o sociálnom poistení o 1,8 % mesačnej sumy, t. j. o 1,30 Eur mesačne odo dňa priznania, t. j. od XX.XX.XXXX patrí navrhovateľovi starobný dôchodok v sume 69,10 Eur mesačne.

Odporkyňa po zohľadnení doby služby a osobných vymeriavacích základov dosiahnutých počas služby na vznik nároku na dôchodkovú dávku a určenie sumy dôchodkovej dávky podľa všeobecných právnych predpisov o sociálnom poistení (zabezpečení) určila starobný dôchodok v súlade s článkom 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, a to podľa zovšeobecneného právneho názoru Najvyššieho súdu SR uvedeného v rozhodnutí č. R 55/2011 a R 83/2013 a podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR vyjadreného v rozsudku č. 9So/138/2011 z 22.08. 2012.

Odporkyňa vo svojej rozhodovacej činnosti je povinná aplikovať Dohovor, a to priamo bez potreby

osobitného zákona. Odporkyňa o takomto postupe poučil Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach (č. 4So/189/2007 z 29.05.2008, 4So/133/2009 zo 07.12.2009, 9So/77/2011 z 30.05.2012).

Vnútroštátne zákonodarstvo Slovenskej republiky pri rozhodovaní o sume starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) neupravilo, akým spôsobom zabezpečiť od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení) poskytnutie sumy starobného dôchodku len za doby zabezpečenia (poistenia), ktoré sa prekrývajú s dobou výkonu služby. Preto je možné na zachovanie predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení) za tú istú dobu výkonu služby zohľadnenú v dvoch dávkach sociálneho zabezpečenia (poistenia) aplikovať Dohovor.

Z článku 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 vyplýva, že v prípade súbehu nárokov na starobný dôchodok tak zo všeobecného ako aj z osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) v zmysle tohto Dohovoru je možné starobný dôchodok zo všeobecného systému iba krátiť, a to najviac o sumu, ktorá neprevyšuje sumu výsluhového dôchodku. Odporkyňa po zohľadnení všetkých období dôchodkového poistenia a všetkých osobných vymeriavacích základov vypočítanú sumu starobného dôchodku navrhovateľa znížila o sumu zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky.

V predmetnej veci nebolo sporné, že navrhovateľ dôchodkový vek dovŕšil až za účinnosti zákona o sociálnom poistení. Z tohto dôvodu odporkyňa nepochybila, keď teoretickú výšku starobného dôchodku vymerala tak podľa predpisov účinných do 31.12.2003 ako aj podľa zákona č. 461/2003 Z.z. a starobný dôchodok priznala v sume odvodenej práve od výpočtu podľa zákona č. 461/2003 Z.z. Súčet starobného dôchodku navrhovateľa, priznaného preskúmaným rozhodnutím odporkyne a jeho výsluhového dôchodku je vyšší, ako tzv. teoretická suma starobného dôchodku.

Zákon o sociálnom poistení neupravuje možnosť priznania starobného dôchodku, ak nie je splnená podmienka potrebnej doby poistenia. Z toho dôvodu tiež tento zákon skutočne neobsahuje pojmy „teoretická výška dôchodku“. Nárok na zhodnotenie aj doby trvania služobného pomeru, na účely výsluhového dôchodku vyplýva len z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, ktorý výkladom záväzných právnych predpisov (nie len zákonom č. 461/2003 Z.z.) judikoval existenciu nároku na starobný dôchodok aj v prípadoch, ak policajtovi bol priznaný výsluhový dôchodok a nesplnil podmienku potrebnej doby poistenia v tzv. civilnom zamestnaní pre vznik nároku na starobný dôchodok. Najvyšší súd súčasne právne zdôvodnil aj možnosť krátenia sumy starobných dôchodkov vypočítanej s prihliadnutím na doby poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, ako aj dôb zhodnotených pre nárok na výsluhový dôchodok. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa otázkou nároku na starobný dôchodok v súbehu s nárokom na výsluhový dôchodok, ktorý bol priznaný podľa zákona č. 328/2002 Z.z., zaoberal vo viacerých rozhodnutiach a jeho judikatúra v tejto oblasti je rozsiahla a konštantná. Spôsob výpočtu starobného dôchodku navrhovateľa odporkyňou je v súlade s ustálenou súdnou praxou, rozsudkami Najvyššieho súdu SR vydanými v obdobných prípadoch. Ak by odporkyňa pri výpočte starobného dôchodku postupovala akýmkoľvek iným spôsobom, spôsobila by tak neprimerané zvýhodnenie navrhovateľa voči ostatným poistencom.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/207/2014-107 zo dňa 05.05.2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a h) a § 205 ods. 2 písm. b) a c) O.s.p, pretože rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, kde už samotné rozhodnutie odporkyne je v rozpore so zákonom a Ústavou Slovenskej republiky, kde popiera základné práva slobody.

Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 9So/138/2011 - „Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba

vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia“.

Podľa názoru navrhovateľa, ak navrhovateľ odvádzal poistné do spoločného systému sociálneho zabezpečenia je povinnosť odporkyne tieto roky zohľadniť pri výpočte starobného dôchodku. V období do roku 2003 navrhovateľ odvádzal poistné do spoločného systému, až od roku 2003 poistné odvádzal len do osobitného systému. Navrhovateľ tak odvádzal odvody nie len do osobitného systému slúžiaceho na výplatu výsluhových dôchodkov, ale odvádzal odvody aj do všeobecného systému odporkyne. V spojení s vyššie uvedeným rozhodnutím NS SR sp. zn. 9So/138/2011, ktorý hovorí o primeranom hmotnom zabezpečení, krátením dôchodku o dobu poistenia, počas ktorého boli odvádzané dávky do všeobecného systému dochádza k zásadnému porušeniu zákona. Odporkyňa odmieta vyplácať dávky z poistnej udalosti, na ktoré má navrhovateľ nárok. Takýmto spôsobom dochádza k diskriminácii navrhovateľa, ktorý prispieval do oboch systémov, ako všeobecného tak aj osobitného.

Podľa názoru navrhovateľa suma starobného dôchodku sa nemôže určiť znížením o sumu, ktorá zodpovedá obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, ale iba odpočtom obdobia dôchodkového poistenia, kedy bol odvádzaný sociálny odvod do osobitného systému dôchodkového zabezpečenia policajtov.

Odporkyňa vo svojom rozhodnutí nesprávne a svojvoľne aplikuje čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Sociálna poisťovňa nemá právo odpočítavať dĺžku doby sociálneho poistenia, počas ktorej poistenec odvádzal sociálne odvody do spoločného systému sociálneho zabezpečenia podľa zákona č. 100/1988 Zb. a do systému sociálneho poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z. Takúto právomoc nedáva sociálnej poisťovni žiadne ustanovenie zákona, ani čl. 33 Dohovoru č. 128. Základným problémom pri výpočte výšky starobného dôchodku je teda aplikácia Dohovoru č. 128, kde súčasná aplikácia je neudržateľná a protizákonná.

Spôsob, akým odporkyňa krátila výšku starobného dôchodku nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení, t. j. uvedený postup nie je nikde uvedený a teda zvolený postup je postupom čisto odporkyne, ktorý ani ona sama nevie vysvetliť.

Uviedol, že odporkyňa rozhoduje v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku. Konaním odporkyne dochádza k diskriminácii navrhovateľa, keďže odporkyňa ho znevýhodňuje oproti iným občanom SR, ktorým nekrátila starobný dôchodok o roky, ktoré odvádzali odvody do spoločného systému zdravotného poistenia.

Odporkyňa evidentne koná v rozpore so zákonom, pričom protiprávny stav, ktorý je tu nastolený je udržiavaný prostredníctvom súdnych rozhodnutí. Navrhovateľ nedostal kvalitatívnu odpoveď na evidentné porušenie zákona.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody, ktoré navrhovateľ uvádza v odvolaní považuje za neopodstatnené. Podľa jej názoru pri výpočte starobného dôchodku navrhovateľa postupovala v súlade s právnymi predpismi a v súlade so zovšeobecným názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Po zohľadnení všetkých období dôchodkového obdobia vrátane doby služby a všetkých vymeriavacích základov vypočítanú sumu znížila o sumu zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia - dobe služby zhodnotenej na výsluhový dôchodok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený 27. septembra

2017 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým bolo potvrdené napadnuté rozhodnutie odporkyne ako vecne správne a zákonné. Napadnutým rozsudkom č. k. 25Sd/207/2014-107 zo dňa 05.05.2016 krajský súd rozhodol v intenciách zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10So/162/2014 zo dňa 16.12.2015, podľa ktorého krajský súd v rozsudku č. k. 25Sd/207/2014-35 zo dňa 16.10.2014, ktorým podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.03.2014, neobjasnil, z akého dôvodu sa odchyľuje od právneho názoru vysloveného v judikátoch (R 83/2013 ako i R 55/2011).

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami uplatnenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis odporkyne najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako ho popísal krajský súd. Odvolací súd sa preto s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci, najvyšší súd na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

V predmetnej veci bola predmetom sporu otázka právneho posúdenia výpočtu starobného dôchodku navrhovateľa a to v súvislosti s námietkami navrhovateľa o nesprávnej aplikácii čl. 33 ods.2 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. v súvislosti so spôsobom výpočtu starobného dôchodku a určení jeho sumy.

Odvolací súd z obsahu administratívneho ako i pripojeného súdneho spisu zistil, že navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. p.: SRLZ-SZ-VZ-44.992-1/2010 z 26.11.2010 od 01.10.2010 v sume 840,19 Eur podľa § 38, § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, vydaného na žiadosť odporkyne, bola navrhovateľovi na určenie sumy priznaného výsluhového dôchodku zhodnotená doba služobného pomeru v rozsahu 36 rokov a 190 dní.

Ako je ďalej zrejmé, navrhovateľ dosiahol dôchodkový vek v zmysle § 174 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov dovŕšením 56 rokov veku, t. j. XX. Z. XXXX.

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 555/2007 Z. z. nárok na starobný dôchodok vzniká získaním 15 rokov obdobia dôchodkového poistenia a dosiahnutím dôchodkového veku.

Ako už bolo uvedené v uznesení NS SR sp. zn. 10So/162/2014 zo dňa 16.12.2015 judikát č. 83/2013 obsahuje právnu vetu: „Priznanie výsluhového dôchodku podľa zákona 328/2002 Z. z. o sociálnom

zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nevyučuje, aby obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka (policajta a vojaka prípravnej služby) bolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ktoré je významné pre zistenie výšky dôchodku“ z rozhodnutia sp. zn. 7So138/2011 z 15.08.2012. V odôvodnení tohto rozhodnutia je však jednoznačne uvedené jednak to, že „Správne preto odporkyňa musí pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme (samozrejme pri zachovaní výhod z preferovaných zamestnaní, teda napr. pri skoršom odchode do dôchodku), následne vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila po zhodnotení doby poistenia v osobitnom systéme a odpočítať ju od teoretickej výšky dôchodku, vypočítanej pri zohľadnení celej doby poistenia“ a tiež, že „odporkyňa musí postupovať v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. Starobný dôchodok navrhovateľa môže krátiť, a to primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby profesionálneho vojaka rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z.

Rovnako z judikátu č. R 55/2011 vyplýva právny názor, že „na účely stanovenia výšky starobného dôchodku je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby, hodnotené na účely príspevku za službu (výsluhového dôchodku) a až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť o sumu príspevku za službu, považovaného za výsluhový dôchodok.“ Slovo „možno“ tu nevyjadruje zváženie možnosti odporkyne, či bude dôchodok krátiť, ale vyjadruje, že krátanie je možné až po určení tzv. teoretickej výšky dôchodku.

Podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (čl. 128), ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku. Za uvedenú sociálnu udalosť podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné rozumieť prežitie ustanoveného veku, t. j. dôchodkového veku.

Pretože navrhovateľ je poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky a na určenie sumy starobného dôchodku podľa zákona č. 416/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov mu bola započítaná doba služby a osobné vymeriavacie základy dosiahnuté počas výkonu doby služby, suma starobného dôchodku sa zníži podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128) o sumu s starobného dôchodku zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku na celé roky.

Suma starobného dôchodku zodpovedajúca obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, sa určí ako časť sumy starobného dôchodku, ktorá zodpovedá pomeru obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, k úhrnu obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby), ktoré je zhodnotené na určenie sumy starobného dôchodku.

Námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní sú v podstate zhodné s námietkami uvedenými v opravnom prostriedku, s ktorými sa náležite vysporiadal už krajský súd. Preto ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav vecí bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutie odporkyne považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorý potvrdil rozhodnutie odporkyne, považovať za správne. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.